

Από τον Πρόεδρο
Τόμας Μόνσον

Σώπα, ησύχασε

Μία ημέρα πριν μερικά χρόνια, αφού τελείωσα τη δουλειά μου στο γραφείο, αισθάνθηκα μία έντονη παρακίνηση να επισκεφθώ μια ηλικιωμένη χήρα που νοσηλευόταν σε ένα κέντρο φροντίδος ηλικιωμένων στη Σωλτ Λέηκ Σίτυ. Πήγα κατευθείαν εκεί με το αυτοκίνητό μου.

Όταν μπήκα στο δωμάτιό της, το βρήκα άδειο. Ρώτησα έναν νοσηλευτή που βρισκόταν και με οδήγησε σε ένα σαλόνι. Εκεί βρήκα αυτή τη γλυκιά χήρα να κάθεται μαζί με την αδελφή της και μια άλλη φίλη. Είχαμε μια ευχάριστη συζήτηση μαζί.

Όπως κουβεντιάζαμε, μπήκε ένας άνδρας στο δωμάτιο για να αγοράσει ένα κουτάκι σόδα από το μηχάνημα αυτόματης πώλησης. Μου έριξε μια ματιά και είπε: «Μα, εσύ είσαι ο Τομ Μόνσον».

«Ναι», απήντησα. «Και εσύ μοιάζεις με έναν Χέμινγουαιη».

Παραδέχτηκε ότι ήταν ο Στήβεν Χέμινγουαιη, ο γιος του Άλφρεντ Γιουτζίν Χέμινγουαιη, ο οποίος είχε υπηρετήσει ως σύμβουλος μου, όταν ήμουν επίσκοπος πριν πολλά χρόνια και τον οποίον φώναζα Τζιν. Ο Στήβεν μου είπε ότι ο πατέρας του βρισκόταν εκεί, στο ίδιο κτήριο, και ήταν ετοιμοθάνατος. Ο Τζιν φώναζε το όνομά μου και η οικογένεια θέλησε να επικοινωνήσει μαζί μου, όμως δεν είχε μπορέσει να βρει το τηλέφωνό μου.

Αμέσως ζήτησα συγγνώμη και ανέβηκα με τον Στήβεν στο δωμάτιο του πρώην συμβούλου μου, όπου βρίσκονταν και άλλα από τα παιδιά του. Η σύζυγός του είχε πεθάνει πολλά χρόνια πριν. Τα μέλη της

οικογένειας θεώρησαν τη συνάντησή μου με τον Στήβεν στο σαλόνι ως μια απάντηση από τον Επουράνιο Πατέρα μας στη μεγάλη επιθυμία τους να δω τον πατέρα τους προτού πεθάνει και να ανταποκριθώ στο κάλεσμά του. Κι εγώ πίστευα το ίδιο, διότι αν ο Στήβεν δεν είχε μπει στο δωμάτιο ακριβώς την ώρα που επισκεπτόμουν την ηλικιωμένη γυναίκα, δεν θα είχα μάθει καν ότι ο Τζιν βρισκόταν σε εκείνο το κτήριο.

Του δώσαμε μια ευλογία. Επικράτησε ένα πνεύμα ειρήνης. Ήταν μια ωραία επίσκεψη και μετά έφυγα.

Το επόμενο πρωί ένα τηλεφώνημα μάς έκανε γνωστό ότι ο Τζιν Χέμινγουαιη είχε πεθάνει—20 ακριβώς λεπτά αφού έλαβε την ευλογία από τον γιο του και εμένα.

Προσευχήθηκα σιωπηλά, ευχαριστώντας τον Επουράνιο Πατέρα για την καθοδηγητική επιρροή Του, η οποία με είχε παρακινήσει να επισκεφθώ το κέντρο φροντίδος ηλικιωμένων και με είχε οδηγήσει στον αγαπημένο φίλο μου, Άλφρεντ Γιουτζίν Χέμινγουαιη.

Θέλω να πιστεύω ότι οι σκέψεις του Γιουτζίν Χέμινγουαιη εκείνο το βράδυ—όταν αισθανθήκαμε το φως του Πνεύματος, συμμετείχαμε σε ταπεινή προσευχή και προφέραμε μια ευλογία ιεροσύνης—απηχούσαν τα λόγια που αναφέρονται στον ύμνο “Master, the Tempest Is Raging” («Διδάσκαλε, η θύελλα μαίνεται»):

Καθυστερήσε την, ω ευλογημένε Αυτρωτή!

Μη με αφήσεις πια μόνο,

κι όλο χαρά θα καταφύγω στο λιμάνι το ευλογημένο.

Και θα αναπαυθώ στην ευτυχισμένη ακτή.

Πάντα μου αρέσει αυτός ο ύμνος και δίνω μαρτυρία για την παρηγοριά που προσφέρει:

*Είτε η οργή τής μανιασμένης θάλασσας
είτε δαίμονες ή άνθρωποι ή άλλο τι,
καμιά θάλασσα δεν μπορεί να καταπιεί το πλοίο
όπου είναι εκεί
ο Κύριος τού ωκεανού, τής γης, των ουρανών.
Όλοι θα υποταχθούν γλυκά στο θέλημά σου:
Σώπα, ησύχασε.¹*

Μέσα σε δάκρυα και δοκιμασίες, μέσα σε φόβους και θλίψεις, μέσα στο ψυχικό άλγος και τη μοναξιά, όταν χάσουμε αγαπημένα άτομα, υπάρχει η διαβεβαίωση ότι η ζωή είναι παντοτινή. Ο Κύριος και Σωτήρας μας είναι ο ζωντανός μάρτυρας ότι αυτό ισχύει.² Τα λόγια Του στην αγία γραφή αρκούν: «Ησυχάστε και γνωρίστε ότι εγώ είμαι ο Θεός» (Ψαλμοί 46:10). Καταθέτω μαρτυρία για την αλήθεια αυτή.

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

1. “Master, the Tempest Is Raging,” *Hymns*, σφ. 105.
2. Βλέπε Ρίτσαρντ Έβανς, “So Let Us Live to Live Forever”, *New Era*, Ιούλιος 1971, 18.

ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑ ΑΠΟ ΑΥΤΟ ΤΟ ΜΗΝΥΜΑ

Αυτό το μήνυμα μπορεί να παρηγορήσει εκείνους οι οποίοι έχουν χάσει κάποιο αγαπημένο πρόσωπο που έχει πεθάνει ή εκείνους που αγωνίζονται μέσα σε κάποια δοκιμασία. Εκτός από το μήνυμα τού Προέδρου Μόνσον, σκεφθείτε να μιλήσετε για μία από τις παρακάτω γραφές, βάσει των αναγκών εκείνων που διδάσκετε: Ιώβ 19:25–26, Προς Κορινθίους Α΄ 15:19–22, Μωσία 24:13–15, Διδαχή και Διαθήκες 122:7–9. Εάν έχετε κάποια παρακίνηση, θα μπορούσατε να δώσετε μαρτυρία για την ειρήνη που σας έχει δώσει ο Σωτήρας στις δοκιμασίες σας.

ΝΕΟΙ

Παρακαλώ, ίασε την καρδιά μου Από τον Κέλσι ΛεΝτού

Στην επέτειο τού θανάτου τού αδελφού μου, συλλογίστηκα τη ζωή μου από τότε που πέθανε. Θυμάμαι όχι μόνο τον αφόρητο πόνο που ένιωσα, αλλά και τις ευλογίες που μου έδωσε ο Θεός.

Ποτέ δεν είχα καταλάβει πώς μπορούσαν να λένε οι άνθρωποι ότι ο θάνατος ενός αγαπημένου ατόμου μπορούσε να φέρει ευλογίες. Δεν μπορούσα να καταλάβω πώς θα μπορούσα να νιώθω χαρά και ευγνωμοσύνη για κάτι που με πλήγωνε τόσο βαθιά. Όμως υπήρξε ένα βράδυ που άλλαξε εντελώς τον τρόπο που έβλεπα τα πράγματα.

Εύπησα στη μέση τής νύχτας με την καρδιά μου πιο βαριά από ποτέ. Ο πόνος με έπνιγε. Γονάτισα και με κλάματα προσευχήθηκα στον Επουράνιο Πατέρα μου. Σε όλη τη ζωή μου διδασκόμουν για την εξιλέωση και τη θαυματουργή δύναμη ίασης τού Ιησού Χριστού. Τώρα δοκιμαζόταν η πίστη μου. Πίστευα πραγματικά; Παρακάλεσα και ζήτησα από τον Πατέρα μου στους Ουρανούς να λάνει την καρδιά μου. Ο πόνος ήταν πολύ δυνατός ώστε να τον αντέξω μόνος.

Τότε ένα αίσθημα ειρήνης, παρηγοριάς και αγάπης διέτρεξε όλο το σώμα μου. Αισθάνθηκα σαν να είχε τυλίξει ο Θεός τους βραχίονές Του γύρω μου και με προστάτευε από τον αφόρητο πόνο που είχα νιώσει. Εξακολουθούσε να μου λείπει ο αδελφός μου, όμως μπορούσα να το δω με διαφορετική ματιά. Είχα τόσα πολλά να μάθω από αυτή την εμπειρία.

Ξέρω ότι η αγάπη και η ειρήνη τού Κυρίου είναι διαθέσιμες. Το μόνο που χρειάζεται είναι να συμμετέχουμε.

ΠΑΙΔΙΑ

Επιλέξτε να μείνετε ήσυχoi

Ο Πρόεδρος Μόνσον λέει πως όταν είμαστε ήσυχoi και ευλαβικοί, μπορούμε να αισθανθούμε ειρήνη και να αποκτήσουμε δυνατότερη μαρτυρία για τον Επουράνιο Πατέρα μας. Και το Άγιο Πνεύμα μπορεί να μας παρακινήσει καλύτερα για τρόπους με τους οποίους μπορούμε να βοηθήσουμε άλλους.

Σημειώστε ή συζητήστε με τους γονείς σας έναν τρόπο που μπορείτε να μείνετε ήσυχoi. Αφιερώστε χρόνο αυτή την εβδομάδα για να το δοκιμάσετε. Όταν το κάνετε, μπορείτε να γράψετε στο ημερολόγιό σας για τα συναισθήματα και τις παροτρύνσεις που είχατε.

© 2013 υπό Intellectual Reserve, Inc. Διατηρούνται όλα τα δικαιώματα. Printed in Germany. Έγκριση αγγλικού κειμένου: 6/12. Έγκριση μετάφρασης: 6/12. Μετάφραση τού *First Presidency Message, March 2013*. Greek. 10663 133

**Πίστη, Οικογένεια,
Ανακούφιση**

Ενεργοποίηση

Προσευχόμενες, μελετήστε αυτό το υλικό και, όπως κρίνετε κατάλληλο, συζητήστε το με τις αδελφές που επισκέπτεστε. Χρησιμοποιήστε τις ερωτήσεις για να σας βοηθήσουν να ενδυναμώσετε τις αδελφές σας και να καταστήσετε την Ανακουφιστική Εταιρεία ενεργό μέρος της ζωής σας. Για περισσότερες πληροφορίες, πηγαίnete στο reliefsociety.lds.org.

Ο Προφήτης μας, Πρόεδρος Τόμας Μόνσον, μας ενέθαρυνε να «απλώσετε το χέρι για να σώσετε εκείνους που χρειάζονται τη βοήθειά μας και να τους ανυψώσετε στην υψηλότερη οδό και τον καλύτερο δρόμο. ...Είναι το έργο του Κυρίου και όταν είμαστε στην υπηρεσία του Κυρίου, ...έχουμε δικαίωμα στη βοήθεια του Κυρίου».¹

Πριν από πολλά χρόνια, η ΛαΒεν Κολ και η συνάδελφός της επισκέπτρια διδασκάλισσα επισκέφθηκαν μία λιγότερο ενεργή αδελφή. Χτύπησαν την πόρτα και είδαν μία νεαρή μητέρα με το μπουρνούζι της. Έδειχνε άρρωστη, όμως σύντομα κατάλαβαν ότι το πρόβλημά της ήταν το αλκοόλ. Οι επισκέπτριες διδασκάλισσες κάθισαν και μίλησαν με τη νεαρή μητέρα που προσπαθούσε σκληρά.

Όταν έφυγαν, είπαν: «Είναι ένα παιδί του Θεού. Έχουμε ευθύνη να την βοηθήσουμε». Έτσι, την επισκέπτονταν συχνά. Κάθε φορά έβλεπαν και αισθάνονταν μια αλλαγή προς το καλό. Ζήτησαν από την αδελφή να παρευρεθεί στην Ανακουφιστική Εταιρεία. Μολονότι απρόθυμη, τελικά άρχισε να παρευρίσκεται τακτικά. Μετά από παρότρυνση, άρχισαν να

παρευρίσκονται στην εκκλησία η ίδια, ο σύζυγός της και η κόρη της. Ο σύζυγος αισθάνθηκε το Άγιο Πνεύμα. Είπε: «Θα κάνω αυτό που προτείνει ο επίσκοπος». Τώρα είναι ενεργοί στην Εκκλησία και έχουν επισφραγισθεί στον ναό.²

Από τις γραφές

Νεφί Γ΄ 18:32, Διδαχή και Διαθήκες 84:106, 138:56

Από την Ιστορία μας

Το να βοηθάμε εκείνους που έχουν παραστρατήσει να επιστρέψουν στο Ευαγγέλιο του Ιησού Χριστού υπήρξε πάντα μέρος του να είμαστε Αγία των Τελευταίων Ημερών και μέλος της Ανακουφιστικής Εταιρείας. Ο Πρόεδρος Μπρίγκαμ Γιανγκ (1801–1877) είπε: «Ας έχουμε συμπόνια ο ένας προς τον άλλον... και ας αφήσουμε εκείνους που μπορούν να δουν, να καθοδηγήσουν τους τυφλούς έως ότου μπορέσουν να δουν τον δρόμο από μόνοι τους».³

Η Ιλάιζα Σνόου, δεύτερη γενική πρόεδρος της Ανακουφιστικής Εταιρείας, αναγνώρισε με ευγνωμοσύνη τις προσπάθειες των αδελφών στο Όγκντεν της Γιούτα στις Η.Π.Α. για να ενδυναμώσουν η μία την άλλη. «Γνωρίζω καλά ότι ένα

μεγάλο μέρος προσφέρεται [σε ό,τι αφορά στην υπηρεσία], το οποίο δεν φθάνει ποτέ στα βιβλία [αναφοράς]», είπε. Αναγνωρίζοντας, όμως, ότι τηρείται ένα ουράνιο αρχείο για το έργο των αδελφών καθώς προσεγγίζουν εκείνες, οι καρδιές των οποίων έχουν κρυώσει, είπε: «Ο Πρόεδρος Τζόζεφ Σμιθ είπε ότι αυτή η εταιρεία οργανώθηκε για να σώζει ψυχές. ...Άλλο ένα βιβλίο τηρείται για την πίστη σας, την καλοσύνη, τα καλά σας έργα και τα λόγια. ...Τίποτε δεν χάνεται».⁴

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

1. Τόμας Μόνσον, "The Sacred Call of Service", *Λαχόνα*, Μάιος 2005, 55, 56.
2. Επιστολή προς τη γενική προεδρία της Ανακουφιστικής Εταιρείας από την κόρη της ΛαΒεν Κολ.
3. Μπρίγκαμ Γιανγκ στο *Daughters in My Kingdom: The History and Work of Relief Society* (2011), 107.
4. Ιλάιζα Σνόου, στο *Daughters in My Kingdom*, 83.

Τι μπορώ να κάνω;

1. Έχω την αυτοπεποίθηση να ζητήσω από μία λιγότερο ενεργή αδελφή να παρευρεθεί σε μια συγκέντρωση της Ανακουφιστικής Εταιρείας μαζί μου;
2. Αισθάνονται άνετα οι αδελφές που επιβλέπω να μου κάνουν ερωτήσεις σχετικά με το Ευαγγέλιο;